

V petek ob osmih se bo bra
v cerkvi sv. Vida zaдушnica
pokojnem John Maroltu v sp
min 4. obletnice njegove smr
Sorodniki in prijatelji so prij
zno vabljeni.

Zadušnica

V soboto ob sedmih se bo br
la v cerkvi sv. Vida sv. maša
pokojnim Williamom Svigel. S
rodniki in prijatelji so vablje

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 251 Thurs., Oct. 24, 1940

Kadar fanatizem drži za pero

Sicer je pa vsakemu otroku znana komunistična tendenca "Napreja" in ta list je dobival vso zaslombo edinole pri "E." Zopet: gliha vkup štrih!

Pojdimo nazaj k "reševanju" jugoslovanske politike. Zadnjo soboto je Jugoslavija podpisala trgovsko pogodbo z Nemčijo. Nikjer nismo videli zapisano, da bi bil to izvedel prosvetni minister dr. Korošec. Kako to, da poročevalec New York Timesa ni tega poročal? Ta pogodba pa predvsem kaže to, da je bila pogodba sklenjena samo med Nemčijo in Jugoslavijo, da pri pogajanjih ni bil navzoč noben zastopnik Italije. Torej kje je bil zdaj dr. Korošec, ki je "igral karte z Italijani"? Kje je bil njegov "oproda" Miha Krek, ki se je "ogrevaj" za Italijo? Kako to, da so zastopniki jugoslovanske vlade sklenili pogodbo z Nemčijo brez teh dveh in zlasti pa še brez "nekronanega kralja Jugoslavije," kakor ga nazivlje newyorški dopisovalec in kar je "E" tako slastno požrla? Glede pogodbe smo videli v časopisih samo izjave jugoslovanskega zunanjega ministra. Torej pojasnite nam vi, ki morate o vsem tem tako natančno vedeti in ki verjamete tako zvesto vsakemu poročilu od tam preko.

In kdo pa je ta poročevalec New York Timesa, za katerega se je urednik "E" tako potegnil in radi njegovega poročila, o katerem smo si upali dvomiti?

Ko smo videli, kako strastno se je Enakopravnost poglala za tega poročevalca, katerega ime je navedla za C. L. Sulzberger, smo se vprašali. I, kdo pa mora biti ta človek, ki je našel tako globoko vero v srcu najmožnejšega žurnalista pod božjim soncem? Ta človek mora imeti večji vpliv na urednika "E" kot sama rimsko-katoliška Cerkev, ki uči nezmotljivost papeža, a je to urednik Enakopravnosti v uredniškem članku slovesno izjavil, da ne verjame. Torej, če od počitnice verjame vse, kar poroča ta Sulzberger iz Beograda, mora pač biti verodostojna oseba, kateri gre, po mnenju Enakopravnosti, več vere kot pa nauku katoliške Cerkve.

Pa smo šli in na par krajev povprašali, kdo je ta C. L. Sulzberger. Naj bo povedano, da se je prav radi teh naših poizvedb nekoliko zakasnilo na naše pisanje. Kadar namreč mi nekdo napišemo, je tako pa nič drugače, zato smo hoteli tudi o Sulzbergerju vedeti kakšne vrste človek je.

Torej zvedeli smo, da je Sulzberger zet bivšega lastnika New York Timesa, Adolfa Ochs-a. Dalje smo zvedeli, da je nečak Sulzbergerja, sedanjega lastnika istega časopisa, vsi pa so — židje.

Naj pri tem omenimo, da je dr. Korošec, kot prosvetni minister Jugoslavije nekoliko odčepnil število židovskih univerzitetnih dijakov. Zato močno sumimo, da je poročevalec Sulzberger prav radi tega gorak dr. Korošcu ter ga je zato razglasil za "nekronanega kralja Jugoslavije, ki igra karte z Italijani." Tega sicer ne moremo trditi, a mislimo si pa lahko kar hočemo, a značilno je, da je Enakopravnost to tako zagrabila ko pes za kost in tiskala vest z debelim tiskom, da ja ne bi kdo prežrl.

Značilno je tudi to, kako je urednik "E" dosleden. Ko je pred nekaj časom prinesel clevelandski Plain Dealer članek, da je proti Rooseveltu, ga je "E" tako strahovito napadla, da se nam čudno zdi, da ni radi tega Plain Dealer zaprl štacune. In pomislite, to je storil urednik "E," ki ni še nikdar volil v Ameriki za kakega predsednika, pa je ozmerjal ameriški časopis, ki je že blizu 100 let vedno podpiral demokratske kandidate za predsednika. A nota bene, prav ta urednik "E" je pred nekaj leti pisal za republikance tisto slavno "Pamet."

V istem času pa smatra urednik "E" New York Times za najvplivnejši in najresnejši list, ne samo v Zedinjenih državah, ampak po vsem svetu... in vendar je tudi New York Times proti Rooseveltu! Kako vendar, da si urednik "E" ne privoščiti tudi New York Timesa, kakor se je Plain Dealerja?

H koncu pa še nekaj, česar ne moremo zamolčati. Urednik "E" si je privoščil tudi Mr. Antona Grdina, ker si je ta drznil strinjati se z nami, ko smo branili našega slovenskega rojaka dr. Korošča proti židovskemu poročevalcu. Ozmerjal ga je z grdo psovko "fašist." To, se nam zdi, je največja psovka, ki jo more kdo reči poštenemu slovenskemu možu.

Ali se urednik "E" zaveda, kaj vse je že Mr. Grdina storil v Ameriki za naš narod, pa naj zdaj, ob koncu svojega življenja dobi to grdo žaljivko? Ali je to zaslužil Mr. Grdina, ki je ob času, ko je šla Amerika v vojno agitiral od tovarne do tovarne za liberty bonde, da je narod podpisal vladno posojilo? Ali je to potem fašist? Vprašali bi urednika "E," kaj je pa on delal tiste čase, ko je Mr. Grdina izkazoval svoj patriotizem do svoje nove domovine, do Zed. držav? Povej naj nam urednik "E," kaj je on storil že za to deželo in končno, kaj je on še storil za slovenski narod v Ameriki, da meče okrog sebe psovke fašiste?

Ne bomo naštevati vsega ogromnega dela, ki ga je doprinesel Mr. Anton Grdina med nami in med Amerikanci, ker njegova dela so odprta knjiga. Njegovo ime je znano po vsej Ameriki, ne samo med našim narodom, ampak tudi med Amerikanci in vsak ga spoštljivo izgovarja, razen pri uredništvu "E" in pa pri Prosveti.

Tudi njega ste že blatili in skušali umazati njegovo ime z ponatisom znanega članka v ameriškem časopisu. Toda, ko je prav tisti časopis kmalu zatem prinesel skoro pol strani same hvale o Mr. Grdini, ali ste posneli od tistega eno samo besedico? Taki časnikiarji ste, taki kronikarji, ki prinesete samo, kar mislite, da bo komu škodovalo na imenu. Kakšno sodbo more izreči o vas pošten in pravičen Slovenec?

Mi ne zagovarjamo Mr. Grdina, ker je ravno Grdina, ampak pišemo zato, da bo narod videl, česa so zmožni ljudje brez karakterja, ki pišejo za onega, ki plača, ne glede ali je treba pisati za, ali proti. To človeče, ta ničla, si upa zmerjati Mr. Grdina s fašistom! Ta, ki je kakor so bili nemški "knečti" v srednjem veku, ki so se šli bojevati za vsakega, ki je plačal. To človeče, katerega je naš urednik pred nekaj leti pobral na cesti, raztrganega in lačnega, mu je dal delo, da se je oblekel in bil zopet dostojen človek in ki takrat iz hvalečnosti ni mogel prehovati našega podjetja, nas zdaj psuje z bebi in kaj še vse. Da, ne samo bebi smo bili, ampak prav kronani osli, da smo se usmili človeka s takim krompirjevim karakterjem in s takim pojmom o hvalečnosti in s takim spominom na raztrgane hlače.

Ta, ki je takrat, ko je bil pri Enakopravnosti, pisal za tisto slavno "Pamet" in agitiral za republikance, da je bil ves slinast, potem je prišel k nam, je psoval podjetje Enakopravnosti, kot da ga ni slabšega na svetu, je zdaj zopet tam in piše za demokrate, katere je pred nekaj leti hotel utopiti v žlici vode. Seve, pisal je takrat za denar, piše še danes za denar, česar bi mu ne zamerili, če se ne bi delal, kot da piše iz "prepričanja." Toda, ker vemo, kdo je in kaj je, pa da si upa pošteno naše pionirje, ki so bili vse življenje samo enega konkretnega prepričanja, ki so hodili vedno naravnost po eni poti, napadati in zmerjati s fašisti, pa presega vse meje dostojnosti.

Res, napredni stranki moramo čestitati, da ima take pristaše, s takim "kremenitim" značajem. Kaj ni pri vsej napredni stranki enega samega človeka več, ki ima še pošteno slovensko srce, da bi šel in povedal takim pisarjem, kar jim gre? Ali se vam, ki se še smatrate za poštene Slovence, ne gabi tako pisanje, ki ga vi podpirate s svojim denarjem? Ne pravimo tega zato, da bi branili naše podjetje. Ne, tega ni treba, ker se takih srak lahko brez posebnega truda otepljemo, toda pogladi bi se pa lahko, kadar začno leteti psovke kot je "fašist" na naše zasluženje pionirje. Takrat bi bilo na mestu, da bi se kdo oglašil tudi od vaše strani, taki, ki ste možje, ne glede na prepričanje.

Na koncu svojega venčka furmanskih psovk pravi urednik "E," da si "klerofašistična jara gospoda" ne bo brisala od njih svojih umazanih nog. Mi sicer ne vemo, koga ta dika slovenske furmanske inteligence s tem misli, toda sodili pa bi, da si ne bo šel nihče brisati nog ob gnoj.

Naj bo za enkrat dovolj. Če bo pa potreba nanesla, bomo pa zopet malo popraskali, ker mi vedno prihranimo nekaj municije za vse slučajnosti.

K zaključku naj povemo še to, da mi ne odgovarjamo uredniku Enakopravnosti, ampak pojasnjujemo vsaj slovenski javnosti. Tista šleva ni vredna, da bi mu človek odgovarjal. Če bi mu že hoteli, bi napravili tako, kot je napravil z njim pred šestimi leti nek slovenski fant na St. Clair Ave., ko je dika in cvet slovenske napredne žurnalistike pokleknil in s povzdignjenimi rokami prosil oduščenja. Prostor, priče, na zahtevo na razpolago, se razume.

Mesec oktober — Zadrugi mesec

Dobro se še spominjam iz časov ko sem bil na sestankih, ali zborovanjih Zadrugne Lige v Ameriki. Sleherni leto je bilo odobreno, da mesec oktober ostane Zadrugi mesec! S tem se pravi, da si pridobivamo nove delničarje in odjemalce — da širimo idejo zadrugne gibanja. Zatorej pojdimo na delo. Naša dolžnost bi bila, da bi šli od hiše do hiše za pridobivanje novih delničarjev in odjemalcev. Kar brez strahu, saj vendar delamo v korist vsega delavstva, in star pregovor pravi: Človek ima um in prosto voljo, pomagaj si pa sam. Zato je naša dolžnost, da si pomagamo sami sebi in da še bolj utrdimo ZADRUGNIŠTVO.

Sedaj se vsakemu nudi izvanredno lepa prilika postati delničar in odjemalec. Delniška knjiga je odprta in pristopnine ni — je prosta. Ne bo vam treba, kot svoj čas, plačati od \$5 do \$15 pristopnine. Vse kar morate plačati je \$20 in delnica je vaša. Plačate jo lahko tudi na obroke ali s popusti na kupljenem blagu. Izrabite to lepo priliko in izredno priliko.

Ravno 25. oktobra bo minulo 25. let odkar smo se preselili v svoje lastne prostore na 152. cesti, leta 1918 pa na Waterloo Road. S tem imamo sedaj dvojno lastnih poslopij, št. 1 in št. 2, na 200 cesti pa plačujemo stanarino. Sedaj imamo na razpolago tri moderno urejene zadrugne prodajalne. Oprinite se jih in kupujte življenske potrebščine v njih.

Večkrat se sliši mnenje, da je zadrugištvu, oziroma Slovenska

dobimo odgovor ta, da dostikrat dajemo preveč na kredit, ker razvažamo na domove, ker se vse premalo ljudi poslužuje za druge, ker preveč sumičito brez da bi navedli argumente, in dosti drugega bi se še dalo navedeti, ampak prostor ne dovoljuje več. Pomnite pa tole: pri nakupovanju blaga nima zadruga nič več ugodnosti kot kak privatnik. Zato zaenkrat tudi ne more ceneje prodajati kot kak privatni trgovec. Ampak pri tem je vendar bistvena razlika ta, da druga razdeli dobiček med članke in odjemalce; to je nekaj česar privatni trgovec ne stori — ves dobiček ostane njemu samemu. Je pač privatni business!

Slovenska Zadruga Zveza obratuje nad 27. let. In tekom vse te dobe podpira vse kulturne ustanove finančno in s posečanjem njih prireditve. Collinwoodska naselbina je od nje imela veliko koristi, in enako tudi naši domovi. Če bomo združeni bomo lahko dosegli še veliko več.

Letos je Zadruga pričela s svojimi Bowling Teams. Kegljamu vsako nedeljo od 6:30 do 8:30 zvečer v Slov. Domu. Ob sredah pa od sedme do devete zvečer se vadimo. Apel, naj doseže ušesa ostalih zadrugičarjev, da se z nami vred skupaj vadi, do leta 1941 pa pomnožimo naše vrste tako, da bo Zadruga imela mesto sedanjih "4 bowling alleys", vseh osem za naše moške, fante in dekleta in naše gospodinje, ki faktično potrebujejo tako lepo razvedrilo.

Ker vem, da ste veliko čitali naših oglasov in dopisov, da ste šli na slovenskem radio programu v nedeljo, da imamo OKTOBERSKO RAZPRODAJO tekom celega tedna v vseh treh trgovinah, upam in želim da nas obiščete, za kar se vam direktrij vnaprej najtopleje zahvaljuje. 26. oktobra, to je v soboto, pa VELIK PLES Z OKUSNO VEČERJO v Slovenskem Domu na Holmes Avenue. Vstopnina je nizka — 50c za ples in večerjo z davkom vred.

Direktorij, ženski odtok in uposljeni vam bodo postregli kolikor je v njih najboljši moči. Za plesalželje bo pa poskrbel naš mladi, fini orkester — Tony Malovasič.

Upam, da so vam te moje vrstice šle do srca, da ako niste odjemalce postanete v kratkem, da ste se namenili postati delničar pod enim ali drugim načrtom odplačevanja delnice, in kar je glavno, upam, da nisem nobenega razžalil s tem dopisom.

Vse skupaj vas še enkrat vabimo: delničarje, odjemalce, obrtnike in trgovce in ostalo občinstvo iz Collinwooda, Euclida in Clevelanda in okolice, da se udeležite in se skupaj zabavamo v soboto 26. oktobra na zadrugi zabavi. Držimo se pregovora, ki nas uči in pravi: Eden za vse, vsi za enega. In pa še oni: Sloga jači, nesloga tlači. V Zadrugištvu je moč.

Z zadrugnim pozdravom vam vsem skupaj kličem na svidenje v soboto 26. oktobra v Slovenskem Domu na Holmes.

Anton Bokal, predsednik.

Trgali bomo

Skupna društva fare sv. Vida prirede v nedeljo 27. oktobra vinsko trgatve in sicer zvečer v šolski dvorani. Zato vabimo vse farane, kateri mislite napraviti kakšen sodeček za sladkega, da pridete prav gotovo v nedeljo večer v šolsko dvorano in tam lahko izberete, iz katerega kraja vam bo najbolj ugažal. Imeli bomo dolenjsca, goranjca, isterčana, štajerca in ipaveca. Tako vidite, bodo vsi naši najboljši kraji zastopani na naši trgatvi.

Sedaj je ravno pravi čas, da se malo založimo s to sladko kapljico za dolge zimske večere, kajti zima je dolga. Tudi

klet je dolgočasna, če v njej vlada suša; možje ne gredo radi še furne za kurit, če je suša v kleti, tako se pa malo raje drže spodnjega prostora. V nedeljo morate priti v šolsko dvorano, da si ga boste natrgali vsaj za en putrček, ki vam bo krajšal čas pozimi.

Kakor sem že omenila, bomo imeli prav lepo izbero grozdja in lepe stajke, da si boste lahko ogledali, kako polne trte so letos. Gorje pa onemu, če bi se prikradel nepovabljen, ker imeli bomo dobro stražo in tudi celico pripravljeno za kakšne pregreške v vinogradu. Obeta se nam prav lepa zabava.

Omenjeni večer bomo tudi videli, kdo bo dobil tisti premog. Listke še vedno lahko dobite. Vstopnina je samo 25 centov in za to vsoto bo vsak dobil pivskih tiketov, da bo lahko še vesel za vstopnino. Za okrepčila bo prav dobro preskrbljeno in tudi zavrteli se bomo lahko po svoji mili volji. Tudi petja ne bo manjkalo kakor je navada, kadar se trga grozdje. Sedaj lahko vidite, da bomo imeli nekaj uric prav dobre zabave. Poleg tega pa gre to za dobro stvar in sicer za našo cerkev in šolo.

Zato vas še enkrat vabimo, da se odzovete našemu vabilu in pridete vsi od blizu daleč, da boste napolnili šolske prostore. Na veselo svidenje v nedeljo, 27. oktobra v šolski dvorani.

Mary Otoničar.

Slov. demokratski klub 32. varde se priporoča

1. Da gre vsak državljani jugoslovanskega porekla 5. novembra v volivno koč in glasuje za celo demokratsko glasovnico.

2. Da vsak naš človek skrbi, da vsi v hiši volijo demokratsko listo, katera je zastopnica delavca in srednjega državljanca.

3. Da vsak naš človek sam sebe postavi za vnetega agitatorja v volivni kampanji in pri svojih znancih govori v prid in izvolitev demokratske stranke.

4. Da pridejo vsi naši slovenski volivci večer pred volitvami na politični shod Slovenskega demokratskega kluba 32. varde v Slovenski dom na Holmes Ave., kjer bomo pokazali demokratskim kandidatom našo narodno moč in politično zavednost.

5. Da nikdo ne pozabi naših navodil in priporočil, ki so v korist vsakemu našemu človeku v teh burnih in kritičnih časih.

Joško Penko, predsednik.

"Barnyard Swing"

Marie Prislant Cadets vas vlijudno vabijo na plesno veselico, ki se bo vršila pod imenom "Barnyard Swing," v soboto 9. novembra v Twilight dvorani. Poznani L. Trebar in njegov orkester bo igral za vas vsakovrstne valčke in polke. Naša dekleta pa vam bodo postregla z dobrimi jedili in pivom. Srečni posetnik veselice bo tudi odnesel domov lepega petelina, ki mu bo lahko služil mesto ure budilke.

Tem potom vabimo vse kade-tinje in članice Slovenske ženske zveze, da nas obiščete na ta večer. Upamo, da nas tudi posejitve kadetinje iz Loraina in Barbertona, O. Vstopnina v predprodaji je samo 25c, pri blagajni bo 30c. Zato ne pozabite datuma, to je 9. novembra in v Twilight dvorani. Na svidenje!

Julie Zdesar

Pevski zbor "Iirija" ob 15 letnici

V petek 25. oktobra bo poteklo 15 let odkar je bil ustanovljen pevski zbor "Iirija" pri fari Marije Vnebovzete v Collinwoodu. To obletnico pa bomo praznovali v nedeljo 27. okto-

bra s koncertom v Slovenski domu na Holmes Ave. Pričakujemo pol osmih zvečer.

Ta zbor je eden največjih venskih cerkvenih zborov in bro poznan ne samo v Clevelandu, ampak tudi v drugih mestih, ker smo peli že tudi v Barbertonu, Lorainu, Jolietu in Lezartu.

Vseh teh 15 let je bil in sedaj ta zbor pod spretnim stvom našega pevovodje g. tin Rakarja. On se je veselo veliko trudil in tudi veliko voval za 'napredek tega zboru in zato pa smo mu pevi in ke hvaležni in se mu prav zahvaljujemo.

Odbor za leto 1940 je slovenski predsednik Charles A. Trepel, podpredsednica Amelia Trepel, tajnica Mary A. Terček, 155 St.; Louis Opalek, blagajnik Laddie Habbjan, zapisničar sephine H. Terček, spremljevalci.

V nedeljo bo pred koncertom pevovodja razdelil članom zlate znake (new members pins). Po koncertu bo bila zabava v zgornji dvorani. Ne zamudite te prilike. Vam zopet nudi prilika slišati še lepe slovenske pesmi. Za "Iirija" vas vabi,

Charles A. Terček, pred.

Halloween ples

V soboto zvečer prireditelstvo Carniola Tent Man bees Halloween mask ples v veliki dvorani SND. se prične ob 8 uri zvečer. Plo se bo \$21.00 v gotovini. Najbolj komično oblečeni in kakor tudi za najbolj film čene maske.

To bo ena najbolj pomembnih maskradnih veselic, kar se je Makabejci imeli. Ker bo no Halloween večer, se bo do 1. ure popoldne študirajte do sobote 26. bra kakšne maskradne boste oblekli, da boste delovali narnih nagrad.

Sliši se tudi, da je Makabejski veselični odbor prejel odloku, da pripravi kot po običajna jedila in sveže občestvo.

Za godbo bo skrbel dobri ni Sunny Ray in njegov orkester. Vabljeni je cenjeno občestvo od blizu in od daleč, da članstvo, da posejete maskradno prireditve in zabave bo dovolj kot prirejo naši Makabejci priredorej na svidenje v soboto 26. v Avditoriju SND.

John Tavcar

Če verjamete al' pa ne KDO JE GOSPODAR

Dobravčeva Katra je bila premožnejša kmetica v Njenj je bila hiša in kmeti denar in ime. Po smrti prvega moža Janeza se je leto in dan poročila s drugim vim Lovrem. Ta mož ni bil prav nič pomenil; bil je preničla, kadar je bilo treba storiti. Kadar pa ni bilo nič storiti, je bil osla, ob se si je žena brusila jezik. Lani bil sicer nikako omeo laj, ne, bil je krepak kot močan ne, bil je prazne glave, toda bo bojazljivo srce in to je bilo vo, da je delala žena z metlo in kunjjo. Bratje vzdihoval pod bičem svoje toda ni si upal niti trniti proti niti si ni drznil raztožiti o svojih težavah razmemu sebi, kadar je stal zrcalom.

V ponedeljek po poročilu zopet potožil v ogledalu: "Kar ne vem, kaj sem storil. Ne morem me trpeti v (Dalje prihodaj)

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Ne poznaš poti, kakor vi-
m. Tudi tiste ne, ki pelje po
vsi strani nazaj. Tam bom
priljubljen zlatu na varno. Ne bo-
ste mi ubranili! Zaman ste se
mudili tako daleč za menoj, ha-
hahahahaha!"

Kaj bi naj storil —?
Santer je bil na skali pri za-
padi, mi pa nismo mogli k nje-
mu. Če bi iskali, bi morebiti na-
šli pot, pa medtem se je uteg-
lo davno pobrati z zakla-
ni vred.

Bi bilo druge pomoči, ustre-
sem ga moral. Le da je bil
negotov z mesta, kjer sem
Saj tudi Santer mene ni

stopil sem nekaj korakov ni-
že dvignil puško.
"Oho —! Streljal bi rad, lo-
p je vpil. "Težko boš za-
pokačaj! Nastavil se ti

lagnil je, pa se prikazal na
okadi vrh votline. Trdo na
prepada je stopil, skoraj-
je meni vrtelo v glavi. Ne-
kelega je držal v rokah.

"Voglej!" je kričal, da je od-
šlo od skal. "Tule je oporo-
na pamet jo znam. Ne po-
nemam je več. Pa ne dobiš
jezero tule spodaj jo bo po-

raztrgal je liste in vrgel
v veter. Kakor bele sne-
ga se vrteli po zraku in
padali v vodo.

Winnetouova dragocena opo-
—!
Kar sem čutil, ni bila jeza,
ne srd. Kuhalo, vrelo je

meni.
"Boblin!" sem zatulil ves
glas. "Čuj me, samo trenutek
čuj, kaj ti povem!"

Prav rad te poslu-
šam.
"Čuj čuna te pozdravlja!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

"Čuj čuna te pozdravlja!"
Hvala!"

Apaci in krili z rokami. Til lata
in Pida sta pobitela k njim.
Morebiti bi še našli ostanke
Santerja. Zaman so iskali. Raz-
streljena skala ga je potegnila
v brezno, na dnu jezera je le-
žal pokopan.

Meni, močnemu človeku, ki
me ni kmalu kaj spravilo iz
ravnotežja, meni je bilo čisto
medlo. Sesti sem moral. Vrtelo
se mi je v glavi, zaprl sem oči.
In še vedno sem gledal skalo,
ki se je majala in je padala, in
Santerja, ki je padal z njo in
tuli na pomoč.

Kako se je vse to zgodilo?
Vsekakor je Winnetou zava-
roval svoj zaklad. Meni bi se
gotovo ne bilo pripetilo. Popisal
je skrivališče in kako je treba
dvigniti zaklad, pa sestavljal po-
pis tako, da sem ga prav razu-
mel le jaz, vsak drug nepoklican
človek pa bi ga razumel napač-
no. Položil je mino in kdor ni
prav razumel popisa, jo je zaž-
gal in samega sebe uničil.

Toda kje je bil zaklad —?
Ali je bil še v skalovju? Ali je
ležalo zlato še spodaj na dnu
temne vode, pokopano pod raz-
valinami votline, za vedno nedo-
stopno?

Pa če je ležalo spodaj v jeze-
ru, — le naj je ležalo! Ni mi bi-
lo žal za njim. Da pa so bile raz-
trgane, uničene drage vrstice
mojega mrtvega brata in raz-
tresene v vse vetrove, — to me
je bolelo, ta izguba je bila hujša,
ko če bi bil izgubil vse zaklade
sveta.

Misel na oporočo mi je vrni-
la moč in podjetnost.
Skočil sem in splezal kar moč
naglo po strmini in k jezeru.
Morebiti se je dalo še kaj reši-
ti. Vsaj kosci.

Da, tamle se je bleščalo! Be-
lo je ležalo sredi jezera. Slekli
sem se in skočil v vodo.

Bil je kosček oporoče. Prepla-
val sem križem jezero in našel
še tri koščke. Položil sem jih
na solnce, da so se posušili, se-
stavil ostanke in jih skušal brati.

S trudom sem bral:
"— dobijo polovico — ker
revščina — skala razletela —
kristjan — razdeliti — nobene-
ga maščevanja —"

To je bilo vse, kar sem raz-
bral. Skoraj nič ni bilo, pa za-
dostovalo mi je, vsaj deloma sem
uganil vsebino oporoče.

Sveto sem shranil dragocene
koščke.
Ko smo se pomirili, smo šli is-
kat.

Polovico Apacjev sem poslal
krog jezera, poiskali bi naj San-
terjevega konja. S seboj na ska-
lo ga ni vzel, privezal ga je kje
v gozdu, poginil bi bil. Mi drugi
pa smo zlezli na Medvedovo ska-
lo, da bi našli pot k votlini, ki
pa je seveda ni bilo več.

Ure in ure smo iskali, pa za-
man je bil naš trud. Ze smo mi-
slili oditi, ko so mi prišle na mi-
sel besede, ki sem jih bral v opo-
roki.

"— do Ce šosa ob Padajoči
vodi. Tam boš razjahal in sple-
zal —"

"Boš splezal —" je zapisal
Winnetou. Pleza se po strmini,
navadno pa rabimo to besedo v
drugem pomenu. Ali je mislil
plezanje po drevesu —?

Iskali smo in res našli visoko,
močno smreko, trdo ob skali je
stala, nagibala se je k njej in
njen vrh je slonel na robu ska-
le. Smreko je mislil —!

Splezal sem po njej in stopil
na rob. Širši je bil, nego se je
od spodaj videlo. Šel sem po
njem in zavil krog ogla.

Res! Prava pot je bila! Na-
šel sem poldrug meter široko
podveso, krog skale je peljala
položno navzgor in nehala tam,
kjer je razstrelba odtrgala ska-
lo.

Ne vem, če ima Mrs. Burja

Obstal sem med ruševinami
votline, tla sem še dobro razlo-
čil.

Pa kje je bil zaklad? Ako je
ležal pod skalnatimi tlemi votli-
ne, sem ga moral najti. Ako pa
je bil shranjen v njenih stenah
ali višje gori kje na ploščadi, —
pa ga je razstreljena skala po-
tegnila s seboj v jezero.

Poklical sem Apacje. Prilezli
so za menoj. In iskali smo, obr-
nili vsak kamen in kamenček.
Pa nič nismo našli, nobenega
sledu o zlatu. Vsi smo bili ven-
dar ljudje, možje, vajeni iz naj-
manjše malenkosti pravilno
sklepati, — pa ves trud, vsa na-
ša bistrumnost je bila zaman.
Zlata ni bilo nikjer.

Ko smo se pod večer vrnili k
jezeru, so pripeljali Apaci San-
terjevega konja. Preiskal sem
sedlo. Nič nisem našel.

Štiri dni smo ostali ob črni
vodi, vse mogoče smo poskusili,
vso svojo bistrumnost in duho-
vitost smo izrabili. Zaman. Pre-
pričan sem bil, da bi bili našli
zaklad, če bi še bil v skalah.

Pa ležal je spodaj v globinah,
pri njem, ki bi ga bil skoraj na-
šel in ki ga je pohlep po zlatu
potegnil v brezno.

Vrnili smo se v pueblo ob Rio
Pecosu.

Le en uspeh smo doživeli. In-
č čuna in Nšo čta bila kon-
čno končno maščevana.

Tako je izginila oporoča Apa-
ča. Prav kakor je izginil tisti, ki
jo je napisal, in prav kakor bo
izginilo rdeče pleme. Kakor so
se razleteli koščeki oporoče v
vse vetrove, tako blodi rdeči člo-
vek po planetih, ki so bile ke-
daj njegova last, brez miru,
brez cilja, brez namena —.

Zakaj —?

Na bregu Metsur Riverja, v
gorah Gros Ventre, tam leži grob
velikega Apaca.

In kdor stoji ob njem, vsak
poreče: "Tukaj počiva Winne-
tou, rdeči junak, veliki mož!"

In ko bodo zadnji ostanke zad-
njega rdečega moža strohnili v
gorah divjega zapada, tedaj bo
stal boljši, pravičnejši, plemen-
itejši rod ob Skalnem gorovju
in priznal:

"TUKAJ LEŽI RDEČE PLE-
ME. NI DOSEGLO VELICINE,
KER NI SMELO."

(Konec)

ST. CLAIR RIFLE AND
HUNTING CLUB

Ker sem zamudil radi "špan-
ske bolezni," katero bi bili Špan-
ci lahko sami obdržali, ali pa
naj bi jo bili poslali Mussolini-
ju v Italijo, zamudil precej časa
v postelji med tem, ko so člani
in klubovi prijatelji pekli vina-
rice, koruzo in krompir in ko
sem zvedel, da so imeli vsi vese-
lo zabavo (good time), sem skle-
nil, da odslej ne bom zamudil
niti enega izleta, katere obdrža-
va naš klub vsako drugo nede-
ljo.

Svoj sklep sem držal in sem
res prišel zadnjo nedeljo po eni
nogi in z bregljo. Precej je bilo
težko tako hoditi, a mi ni prav
nič žal, ker sem se tako nasme-
jal, da me še danes vse boli od
smeha. Ko je Mrs. Urankar pri-
nesla nekaj krompirja na far-
mo sta Kushlan in njegov poma-
gač Papesh brž pripravila ogenj
in spreda krompir, ki je bil zelo
okusen. Ko je bil ta krompir pe-
čen in razdeljen med člane in
druge, bi bili morali videti koli-
ko je bilo pihanja in premikanja
rok, a počasi je le šlo. Škoda le
da ni bilo nikogar, ki bi bil je-
mal premikajoče slike, to bi bi-
lo nekaj za spomin tistim, ki so
bili prisotni.

Ne vem, če ima Mrs. Burja

kakšno obrt ali ne, le toliko vem,
da če otvori "beauty parlor" za
moške, da bo dobro obiskana.

Kako je izurjena v lepoticenju
je pokazala s tem, da je našmi-
kala Toneta Urankarja. To je
bilo izvedeno na ta način.

Ko je Mrs. Burja prišla na
farmo je imel Tone v roki en
lep pečen krompir in ko je za-
gledal Mrs. Burjo, gre takoj k
njej in ji pove, da je on izučen
lepoticar in da je pečen krom-
pir zelo dobro barvil za lepoti-
čenje obraza. Seveda, Mrs. Bur-
ja je imela polne roke kozarcev
in se zato ni mogla braniti, tak-
da je Tone res lahko napravil
lepe črte po njenem obrazu z
opečenim krompirjem.

Mrs. Burja je lepo odložila ko-
zarce iz rok in nato rekla Tone-
tu, da mu bo ona pokazala kako
se mora lišpanje izvršiti in res-
nica je, da če bi bili videli Tone-
ta potem, bi ga ne bili spoznali,
tako lepo ga je bila našminkala,
da bi se morali vsi starokrajski
dijmnikarji skrit pred njim. Saj
vsi poznate Toneta, da je precej
sramežljiv kot mlada nevesta in
zato je imela Mrs. Burja precej
posla z njim, predno ga je vjela
in pogovorila, da se ji je pustil
namazati. Se reče, saj je bežal
tja po farmi, a je tekel kot star
medved in sta bila kmalu sku-
paj. Ko je bil Tone enkrat nama-
zazan je še Nežka rekla, da je
tako lep kot še nikdar tako, če-
prav ga pozna že precej časa.

Hej, špenko, ne bo zajčje ve-
čerje, če se ne boš poboljšal in
šel zvečer spat, da bo naslednji
dan bistro oko in roka mirna.
Tudi Kushlan je malo preveč
raztresen in se zmerom nekam
na smeh drži (Who is she?) in
nikjer nima obstanka. Peterko
ima preveč svoje misli v kartah
(no good, John!), kar se pa tiče
drugih so pa še precej po star-
em in zadnji dve nedelji smo
streljali sledeče:

29. septembra:

R. Jeleršič 20
A. Jeleršič 20
Mauser 20
Spenko 21
J. Urankar 22
T. Urankar 21
T. Novak 20
Pavli 12
Papesh 18
Seitz 20
Koscec 19
Kramer 23
Kobal 19
Peterko 16
Baraga 20
Štampfel 23

13. oktobra:

Jack Debevec 19
Spenko 17
A. Urankar 21
Glazar 19
Štampfel 19
Debeljak 20
Peterko 14
Seitz 14
Kushlan 17
Podpadeč 21
Koscec 19
Papesh 20
Zupich 17
J. Novak 17

V nedeljo ima klub izlet kot
po navadi. Tajnik.

IZ PRIMORJA

—Sv. Višarje. Znano in pri-
ljubljeno Marijino svetišče, ki
kraljuje in samuje na višarski
gori, obkroženo in zastraženo od
venca ponosni skalnatih vrhov
sredi planinske lepote, je tudi le-
tos kakor vsako leto lepo oskr-
bovano. Dušno tolažbo nudi du-
hovnik, ki stalno biva tu že od
julija in bo ostal še do prvih
dni oktobra, za telesno okrepčilo
pa skrbi nekaj gostoljubnih za-
vetišč. Obisk svetišča je pa letos
bolj pičel. Vojni čas pač ni ugo-
den za romanja. Zlasti Višarje,
ki so skoraj na meji treh držav,
to občutijo. Če se površ širijo
še netočne in neresnične vesti
kot: "Na Višarje je prepoveda-
no!", "Višarje so zaprte!" itd.,
potem ni čudno, ako ni romarjev.

Kljub vsemu temu pa ljubezen
do višarske Matere ne zamre in
vedno se še najdejo pobožne du-
še, ki se ne pustijo oplašiti. Zad-
nje nedelje so privabile prav do-
sti romarjev, saj je bilo vsako
nedeljo nekaj sto sv. obhajil.
Med tednom prisopiha pa tudi
vsak dan po nekaj ljudi, ki se
tu v blagodejnem božjem miru
duhovno in telesno okrepijo.

Oglasi v "Ameriški
Domovini" imajo vedno
dober vspeh.

MALI OGLASI

PREVZETJE
GOSTILNE

Spodaj podpisana na-
znanjava, da sva prevze-
la gostilno od John
Straussa Jr. na vogalu
Bliss Ave. in 71. cesti.

Vsem posetnikom obe-
tava najboljšo postrežbo
s finim pivom, vinom in
žganjem. Priporočava se
za obilen obisk. Pri nas
najdete vedno veselo dru-
zbo.

JOHN LEUSTIK
JOHN ANDOLŠEK

Stanovanje se odda
Lep ostanovanje 5 sob in ko-
palnica v bližini Hough Ave. in
E. 73rd St. se da v najem. Na-
jemnina \$25.00 mesečno. Za na-
tačen naslov se obrnite na Au-
gust Kolandra, 6419 St. Clair
Ave. (252)

V najem
se odda hiša 6 sob, kopalnica,
furnez, garaža in sploh vse
ugodnosti. Odda se mirni in po-
šte družini. Stanovanje je na
932 E. 209. St. vpraša se pa na
5617 Carry Ave. po 5. uri zve-
čer. (252)

Novi koledarji
Za leto 1941 smo prejeli sten-
ske koledarje velikosti 17 1/2 x 23
palcev. Koledarji imajo tudi po-
sebna vremenska naznanila in
oznanila državnih praznikov.
Kakor smo vsako leto, bomo tu-
di v tekočem pošiljali koledarje
na željo naših naročnikov na
vse kraje in tudi v staro domo-
vino. In ker je v teh časih po-
šta bolj počasna, je treba radi
tega iste odposlati poprej, da jih
bodo dobili ob času za novo le-
to.

Koledar stane s poštnino vred
20c komad. Naročila sprejema
firma

A. Grdina in Sinovi
6019 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
(Oct. 24, 26, 29, 31)

Grozdje, mošt, sodi!
Črn mošt, sod 12.00
Bel mošt, sod 17.50
Pol črn, pol belo, sod 15.00
Concord grozdje, ton 29.00
Belo grozdje, ton 50.00
Sodi od \$1.15 naprej

Ted Mandel
20171 Nicholas Ave.
KENmore 1241-J. (x)

\$4500. velika prodajalna, 6 sob, ko-
pališče, furnez, klet, velik lot. St.
Clair, blizu 67. St.
\$5000. 2 druž. 6 zgorej in spodaj; 5
sob v hiši zadel, furnez v kleti,
renta \$80; E. 74. blizu St. Clair.

FIN PROSTOR ZA NIGHT CLUB
velik lokal, stranski vhod v 2 ve-
lik. sobama; stanovanje, kopalni-
šče spodaj; 10 spalnic, kopalnice,
kuhinja, zgorej, opremljeno in
okupirano; bančna vknjizba \$4,600.
Dohodki \$151. Zamenja za pose-
stvo z dohodki. Starost, bolezen za-
hleva prodajo. 55. St. ravno juž.
od St. Clair.

McKENNA
1385 E. 55. St.
HE. 5282 MU. 4285

Jos. Zele in Sinovi
POGREBNI ZAVOD
Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na raspolago.
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 0583
COLLINWOODSKI URAD:
452 E. 152D STREET Tel.: KEmmore 3118

Odda se stanovanje
obstoječe iz 3 lepih sob. Vpraša
se na 1052 E. 62nd St. (252)

Naprodaj
je gostilna in restavracija, ki
je med 6 tovarnami. Je vredno
pogledat. Vprašajte na 5422
Hamilton Ave. (252)

FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.
Vsak petek serviramo ribjo pečenko
ENDicott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigri-
zek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

RE-NU AUTO BODY CO.
878 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo,
da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIAK M. ZELEDDEC
GLEenville 3830.

ALL WOOL
OVERCOATS
TOPCOATS
IN ALL \$16.95
STYLES UP
Made in Our Own Shop
Suits, Topcoats, Overcoats.
Made to Order 22.50

BRAZIS BROS.
CLOTHES
6905 Superior Ave.
6122 St. Clair Ave.
15602 Waterloo Rd.

Naznanilo in zahvala

Globoko potrti in tužnega srca naznanjamo vsem prijateljem in
znancem tužno vest, da je kruta smrt nenadno iztrgala iz naše srede ter je
za vedno zatisnil svoje blage oči ljubljeni soprog in ljubeči oče

James Mismas

Umrli je 10. oktobra, kratko po nesreči, v kateri si je pri padcu
zlomil hrbet.

Pogreb se je vršil 14. oktobra iz Jos. Želetovih prostorov v cerkev sv.
Marije na Calvary pokopališče, kjer smo izročili njegovo truplo v naročje
materji zemlji. Pokojni je bil rojen leta 1894 v fari Ambrus pri Žužember-
ku na Dolenjskem.

Nasha želja je, da se iskreno zahvalimo vsem dragim prijateljem za
krasne vence, ki ste jih položili h krsti dragega pokojnika. To je bil dokaz
vaše ljubezni in prijateljstva napram njemu ter nam je bil v veliko
tolažbo.

Dalje hvala vsem, ki so darovali za sv. maše kakor tudi onim, ki so
ga prišli kropiti ko je ležal na mrtvaškemu odru ter tudi vsem, ki so se
udeležili pogreba in spremili ljubljene pokojnika na njegovi poslednji
poti na pokopališče.

Najlepšo zahvalo naj sprejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile
brezplačno v poslugo pri pogrebu.

Zahvalo izrekamo Joseph Žele in sinovi pogrebniemu zavodu za
vzorno urejen pogreb in vsestransko prvovrstno poslugo. Posebno zahvalo
izrekamo tudi sosedom, ki so nam bili v pomoč in tolažbo v dneh smrti.

Kruta usoda Te je tako nenadno iztrgala iz naše srede. Odsel si tja
ljubljeni James odkoder ni povratka. Solze so v naših očeh in globoka
žalost v naših srcih, vsaj smo te vsi ljubili. Spominjali se Te bomo vedno
z ljubeznijo za vedno.

Spavaj mirno — Snivaj sladko!

Žalujoča soproga

JOHANA
in sin FRANK

Cleveland, Ohio, 23. oktobra, 1940.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Pristopila je gospa Gunna. Bila je vsa upehana, trudna in jezna na očeta, ker ni bil pomislil na to, da bi se bil vsaj z besedico zahvalil ženskam, ki so pomagale. In duhovnik ji je bil vzel otroka in ga nesel materi — to bi moralo biti njeno opravilo, ker je bila za babico, pa tudi ker je bila dečku za botro.

"Erlend, ti pa nisi še nič pozdravil sina ali ga vzel v naročje," je dejala jezno.

Erlend je vzel povigeta otroka materi iz rok in za trenotek sklonil nadenj svoj obraz:

"Nemara te vse dotlej ne bom mogel od srca ljubiti, dokler ne bom pozabil, kako grozno si mučil svojo mater," je dejal in spet položil dečka h Kristini.

"Seveda, kar na njega zvali krivdo," je rekla starka jezno. Mojster Gunnulf se je zasmel in tedaj se je z njim vred zasmejala tudi gospa Gunna. Hotela je vzeti otroka in ga položiti v zibelko, toda Kristina je prosila in prosila, da bi ga smela še nekaj časa imeti pri sebi. Takoj nato je zaspala, s sinom v naročju — komaj je še čutila, kako se je je Erlend dotaknil, previdno, kot bi se bal, da je ne bi zbolelo, in že je znova spala naprej.

V.

Deseti dan po otrokovem rojstvu je mojster Gunnulf rekel bratu, ko sta bila zjutraj sama v veliki sobi:

"Zdaj bo menda že čas, Erlend, da sporočiš ženinih sorodnikom, kaj se je zgodilo."

"Mislim, da se ne mudi tako hudo," je odvrnil Erlend. "Na

Jorundgaardu menda ne bodo preveč veselili, če izvedo, da imamo tu na dvoru že sina."

"Ali misliš," je vprašal Gunnulf, "da Kristinina mati ni že v jeseni spoznala, kako je z nje-no hčerjo? Potemtakem bo zdaj gotovo v skrbeh —"

Erlend ni ničesar odvrnil.

Toda ko je malo kasneje istega dne Gunnulf sedel v kamri in se pomenkoval s Kristino, je vstopil Erlend. Na glavi je imel kučmo, na sebi pa kratak in debel vrhnji suknjič iz volnine, dolge hlače in krznene škornje. Sklonil se je nad ženo in jo potrepil po licu.

"No, draga Kristina — ali naj kaj pozdravim na Jorundgaardu? Grem namreč doli na jug in jim povem novico, da imava sina —"

Kristini je vroče stopila kri v lica — videti je bila prestrašena in vesela obenem.

"Toliko sme tvoj oče po pravici zahtevati od mene," je rekel. "Da mu jaz sam prinesem to novico."

Kristina je nekaj časa molče ležala.

"Reči jim doma," je tiho prosila, "da sem sleherni dan, odkar sem odšla z doma, hrepela po tem, da bi očetu in materi padla k nogam in ju mlo prosila odpuščanja."

Kmalu nato je Erlend odšel. Kristini ni bilo prišlo na misel, vprašati ga, kako misli potovati. Toda Gunnulf je stopil za bratom na dvorišče. Pred vrati v veliko sobo so stale Erlendove smuči in palica s sulčno ostjo.

"Na smučeh pojdeš?" je rekel Gunnulf. "Kdo te bo pa spremljal?"

"Nihe," je smeje se odgovoril Erlend. "Ti sam bi moral vendar najbolje vedeti, da ga ni, ki bi me mogel dohitevati na smučeh."

"To se mi zdi tvegano," je menil svečenik. "Letos je v planinskih gozdovih vse polno volkov, kot pripovedujejo —"

Erlend se je samo zasmel in vtaknil noge v smuči. "Mislim, da bom še pred nočjo dospel na gjeitskarsko planino. Zdaj je že delj svetlo. Na večer tretjega dne sem že lahko na Jorundgaardu —"

"Od Gjeitskara pa do vozne ceste je nerodna pot — tam so tudi zavratne meglene kotle. Poleg tega veš, da pozimi na planinah ni prav varno."

"Saj mi lahko posodiš svoje kresilo," je rekel oni kot poprej,

"če bom, recimo, moral svojega vreči — čez kakšno divjo deklico, ki bi morda zahtevala od mene, poročenega človeka, kakšne nespodobne ljubeznivosti. Poslušaj me, brat, zdaj storim po tvojem nasvetu in pojdem h Kristinini očetu, naj mi naloži pokoro, kakršna se mu bo zdelala pravična — odločitev o tem, kako bom potoval, pa kar meni prepusti."

Mojster Gunnulf se je moral zadovoljiti s tem. Toda služinčadi je strogo zabical, naj skrivajo pred Kristino, da je Erlend odšel čisto sam.

Večerno nebo se je razpenjalo svetlo rumeno nad modrečimi se snežišči gora tam na jugu, ko je Erlend zdrvel mimo cerkve po rebri navzdol, da je sren kar škripal in škrtal. Visoko gori je visel polmeseč ter bilo in rošno sijal v večernem mraku.

Na Jorundgaardu je iz strešnih odprtin sukljal teman dim proti bledemu, jasnemu nebu. Udarci sekire so hladno in enakomerno zveneli v tišino.

Pri vhodu na dvor je gruča psov z glasnim lajčjem planila prihaču nasproti. Znotraj na dvorišču so stopicale kosmate koze, temne v prozornem mraku — obirale so kopico jelovih vejic sredi dvorišča. Trije otroci — čez neke skale.

Mir na tem kraju je segel Erlendu neznano močno v srce. Ne da bi si vedel pomagati, je obstal in pričakoval Lavransa, ki je stopil tujeu nasproti — tast je poprej stal doli pri drvarnici

Važno za čitatele

Oglas od Republic Steel Corporation, ki je priobčen na tej strani, bi moral zanimati vsakega ameriškega patriota. Oglas se glasi:

"Jeklo — prva vrsta obrambne črte — mož, ki je Republic."

Ni treba trombe, da ga zjutraj zbudi. Uniforme ga ne označujejo, da je on, ki brani svobodo Amerike. Nobene medalje ga ne hvalijo za njegovo delo.

Toda tukaj je — tipični Amerikanec, 55.000 ga je v okroglih številkah, ki delajo v Republic tovarnah, rudokopih, uradih in skladiščih v 35 državah — ki dnevno opravljajo svoj del v ogromnem številu plasti in kosov jekla, da ima takšna vsaka industrija trdno sirovo tvarino, iz katere potem oblikujejo stvari, ki bodo napravile Ameriko varno za njih in za vaše otroke.

To je tip v jeklu izučene delavca, ki obratuje obsežna dela v Republic. To je tip moža, ki v mirnem času prinese udobnost in varnost amerškemu življenju. To je tip moža, ki daje v tej sili svojo nesebično moč in izkustvo, da preskrbi za Ameriko več in boljšega jekla, ki je prva vrsta ameriške obrambe.

Vrsta jekla in jeklenih izdelkov, ki se izdelujejo v Republic, je tako raznolična, da smo pripravili popolno listo v khjižici št. 199. Eno kopijo vam pošljemo za zahtevo zastoj.

in se pomenkoval z možem, ki je klal dolge cepanice za plot. Ko je Lavrans spoznal zeta, je mahoma obstal in zapil sulico, ki jo je držal v roki, trdo v sneg.

"Ali si prišel?" je vprašal. "Sam —? Ali — ali se je kaj — kaj pa je, da tako prihajaš?" je vprašal čez nekaj časa.

"Je že tako," Erlend se je zbral in pogledal tistu v oči. "Zdelo se mi je, da bo najbolje, če pridem sam s to novico — Kristina je na praznik Marijinega oznanjenja zjutraj rodila sina — No, zdaj je pa že zdrava," je hitro pristavil.

Lavrans je nekaj časa tiho stal na mestu. Zasadi je zobe trdo v spodnjo ustnico — brada se mu je malo tresla.

"To so novice!" je rekel čez nekaj časa.

Mala Ramborg je bila prišla k njima in je stala poleg očeta. Vsa rdeča v obraz je dvignila glavo. "Molči," je osorno rekel Lavrans, čeprav dekletce ni bilo reklo besedice, marveč samo zardelo. "Ne stoj tukaj — pojdi —"

Nič drugega ni rekel. Erlend je stal sklonjen pred njim in z leve roko oklepal palico. Gledal je v sneg na tleh. Desno roko je imel zataknjeno v jopič. Lavrans je pokazal nanjo:

"Ali si se ranil —?" "Nekaj malega," je rekel Erlend. "Sinoči sem v temi zavozil čez neke skale."

Lavrans mu je oklenil zapestje in previdno otipaval: "Kosti

niso zlomljene, bi rekel," je dejal. "Kar sam povej njeni materi —", ubral jo je proti hiši, ko je Ragnfrid prišla na dvorišče. Začudeno je pogledala za možem — kar je spoznala Erlenda in hitro stopila k njemu.

Ne da bi kaj rekla, je poslušala Erlenda, ko je moral drugi pot poročati novico. Toda oči so se ji orosile in zablestele, ko je Erlend rekel na koncu:

"Misli sem si, da si morda že poprej spoznala, še preden je v jeseni odšla odtod — misli sem, da boš zdaj v skrbeh zanjo —." "Lepo si ravnal, Erlend," je rekla oklevaje, "da si mislil na to. Res, odkar si nam jo bil odpeljal, sem bila zanjo slednji dart v strahu —"

Lavrans se je vrnil:

"Na lisičje masti — vidim, da so ti lica ozebla, zet. Počakaj malce v veži, se bo že Ragnfrid zavzela zate in poskrbela, da se odtajaš — kako pa noge? — škornje, si boš moral sezuti, da bomo pogledali —"

(Dalje prihodnjič)

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

Henderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KEMORE 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

MANDEL'S OBUVALO

Posebnosti za konec tedna — samo 3 dni! —

Vsa naša zaloga \$4.00 in \$4.50 ženskih čevljev, izdelkov, najnovejše jesenske mode, obstoječe iz Pump, Ties in Straps, vseh mer in širokosti; največ teh čevljev ima Arch Supporters, ki vam da še nadaljno udobnost njih bo prodajalo po

\$2.90

Moški čevlji bodo vključeni v tej razprodaji, samo 3 dni, vsi razredi \$4.00 in \$4.50, nove jesenske mode, črnjavi Oxfords, se bodo prodajali po

\$2.90

MANDEL'S SHOES

6107 St. Clair Avenue

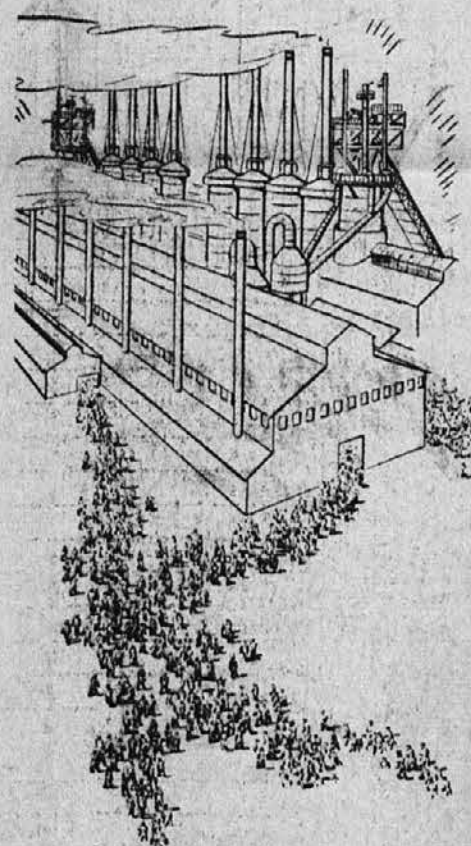
ČEVLI ZA VSO DRUŽINO

prej Frank Suhadolnik

Steel

-FIRST LINE OF NATIONAL DEFENSE

The Man Who is Republic

No bugle wakes him from his morning sleep.

No uniform tells all who see him that he is defending the liberty of America.

No beribboned medal shows his work well done.

But there he is — a typical American — 55,000 of him in round numbers — working in Republic plants, mines, offices and warehouses in 35 states — daily doing his share to turn out huge quantities of billets, bars and strips of steel — that every industry may have the sturdy raw material from which to fashion the sinews that

will make America safe for his children — and yours.

This is the type of skilled-in-steel worker who mans the far-flung operations of Republic. This is the type of man who, during peacetime brings comfort and safety to the American way of life.

And this is the type of man who, in this emergency, is giving unstintingly of his effort and his specialized knowledge, to provide America with more and better steel... first line of national defense.

REPUBLIC STEEL CORPORATION • CLEVELAND, OHIO

Barger Manufacturing Division • Niles Steel Products Division • Steel and Tubes Division • Union Drawn Steel Division • Truscon Steel Co.

"Vzemite domov

6-steklenic

karton

danes"

Cista, užitna, okusna — Coca-Cola spada v vašo ledenico doma. In udoben način dobiti jo tje, je priročen šest-steklenic karton. Naprodaj povsod.

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY
Prospect 0333

Pozor!

Kakor vsako leto, tako tudi letos prešamo grozdje in prodajamo mošt. Imamo tudi fine sode od žganja, različne velikosti, po zmerni ceni. Imamo tudi pripravo, da vaše sode lahko operemo s paro; če jih je več, jih pridemo iskati za malo odškodnino.

Se toplo priporočamo za obila naročila.

RUDOLPH BOŽEGLAV

1125 East 60th Street